

ב"ל (תל-אביב-יפו) 34870-12-11 - אביגדור חכמון נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 34870-12-11 - אביגדור חכמון נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 34870-12-11
אביגדור חכמון

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד גב' הירש

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[17.02.2013]

כב' השופטת שרה מאירי

ע"י ב"כ עו"ד ניצן מרום

פסק דין

1. לפניי ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995 ("החוק") על החלטת הועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 10.10.2011, שקבעה למערער נכות רפואית צמיתה בשיעור 10% (בגין טינטון) החל מיום 24.1.2005 ("הועדה").
ערעורו של המערער מופנה אך ורק כנגד מועד תחילת הנכות.

העובדות

2. המערער, יליד 1943, הוכר כנפגע בעבודה נוכח חשיפתו הממושכת לרעש מזיק, וזאת לפי סעיף 84א לחוק.

הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז - 1956.

3. הועדה נימקה החלטתה כדלקמן:

"ממצא רפואי:

הוועדה עיינה בתיק מקופ"ח הכולל ביקורים אצל רופאי א.א.ג, ד"ר אבס דאלי ובהמשך ד"ר צינל ברטו. התלונות על טנטון מופיעות לראשונה ב- 15.12.03 (ד"ר אבס) אך התלונות הן: "לפעמים רעשים באזניים". החל מ- 24.1.05 נרשם הן בתלונות והן באבחנות "טינטוס" (ד"ר הייטשם). תלונה זו על טינטוס חוזרת גם בביקורים מתאריכים מאוחרים יותר.

סיכום ומסקנות:

הוועדה סבורה כי מהתיק הרפואי עולה טנטון קבוע מתועד החל מיום 24.1.05 ולפיכך דוחה את הערר" על החלטה זו הערעור שבפניי.

טענות הצדדים

4. לטענת המערער, טענת הוועדה הרפואית בקביעתה כי דרגת הנכות היציבה של המערער הינה מיום 24.1.2005. בהקשר זה מציין המערער, כי מחוות דעת פנימית של המשיב (ד"ר ברמה) מיום 11.3.2008 עולה כי עד לשנת 2008 נרשמה רק תלונה אחת לגבי הטנטון וכי מבדיקה שנעשתה אצל המשיב לצורך הכרה בתביעה הקודמת של המערער נקבע כי ב- 2003 התלונן על רעשים מדי פעם. לפיכך, החלטת הוועדה לפיה מהתיק הרפואי של המערער עולה כי יש תיעוד לטנטון קבוע, עובר לשנת 2008, תמוהה.

מוסיף המערער, כי עד לשנת 2008 לא סבל מטנטון קבוע ועל כן אין לקבוע תחולת נכות לעניין הטנטון לפני שנת 2008. ודאי כך, משנדחתה תביעתו לטנטון במרץ 2008.

לפיכך, מבקש המערער מבית הדין לקבוע את תחולת הנכות לאחר שנת 2008 ולחלופין, להורות לוועדה לשקול שוב את קביעתה לעניין תחולת הנכות.

5. המשיב הסכים כי עניינו של המערער יוחזר לוועדה על מנת שתקבע את מועד תחולת הנכות של המערער, אך בשים לב לכך, שתביעתו הקודמת (שנדחתה) הוגשה כבר ביום 5.9.06. משכך - סמכות הוועדה למועד תחולת הנכות, אינה יכולה להיות מוקדמת מיום הגשת התביעה הקודמת שנדחתה. לגישת המשיב, תאריך הגשת התביעה הוא הקובע לאיזו תקופה מתייחסת החלטת המוסד לדחותה (ולא לשוא נעצר מירוך השיהוי עם הגשת התביעה ולא עם דחייתה).

6. ב- 7.2.13 הודיע המשיב, כמתחייב מהחלטתי כי הוועדה דנא דנה בתביעה שהגיש המערער (19.1.11), בה הכיר המשיב בטנטון. חו"ד ד"ר ברמה (שניתנה ב- 11.3.08) ניתנה בתביעה ראשונה שהגיש המערער ובה נדחתה תביעתו להכיר בטנטון. לא ניתן "להכפיף" שק"ד הוועדה לשק"ד הרופא בהליך הקודם.

הכרעה

7. עפ"י סעיף 123 לחוק, החלטות הוועדה ניתנות לערעור, בשאלה משפטית בלבד, לפני בית דין אזורי לעבודה. בית הדין לא יתערב בממצאיה הרפואיים של הוועדה כל עוד היא ממלאת את תפקידיה בהתאם לחוק ולתקנות וכנדרש מוועדה מעין-שיפוטית.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וכל החומר שהוגש לתיק בית הדין החלטתי כי יש לקבל את הערעור בחלקו, כהסכמת המשיב. ואפרט נימוקיי:

סעיף 84א לחוק קובע כדלקמן:

"(א) אין רואים בליקוי שמיעה שעקב חשיפה לרעש, תוצאה של פגיעה בעבודה אלא אם כן התקיימו כל אלה -
(1) המבוטח נחשף בעבודתו לרעש התקפי ומתמשך, העולה על המותר לפי סעיף 173 בפקודת הבטיחות בעבודה
[נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן - רעש מזיק);

(2) כושר השמיעה פחת, בשיעור של 20 דציבל לפחות בכל אחת מהאזניים;

(3) הוגשה למוסד תביעה להכרה בליקוי השמיעה כפגיעה בעבודה, בתוך 12 חודשים מהיום המוקדם מבין אלה -
(א) היום שבו תועד הליקוי לראשונה ברשומה רפואית כמשמעה בסעיף 17 בחוק זכויות החולה, התשנ"ו - 1996
(בסעיף זה - רשומה רפואית);

(ב) היום שבו, לדעת הועדה הרפואית או הועדה הרפואית לעררים כמשמעותן בפרק זה, לפי הענין, החלה הירידה
בשמיעה.

(ב) רעש תמידי באוזניים (להלן - טינטון) עקב חשיפה לרעש, לא יוכר כפגיעה בעבודה, אלא אם כן התקיים האמור
בסעיף קטן (א), וכן כל אלה -

(1) כושר השמיעה בתדירויות הגבוהות פחת בשיעור של 25 דציבל לפחות בכל אחת מהאזניים; לענין זה, "תדירויות
גבוהות" - תדירויות של 3000 ו- 4000 מחזורים בשניה;

(2) הטינטון תועד לראשונה ברשומה רפואית, לפני שהמבוטח חדל לעבוד בחשיפה לרעש מזיק;
(3) ... "

11. עד שנוסף סעיף 84א לחוק (בתיקון מספר 79 לחוק הביטוח הלאומי), ליקוי שמיעה הוכר כתאונה בעבודה הן
כשמדובר היה באירוע תאונתי, הן כמחלת מקצוע והן עפ"י תורת המיקרוטראומה. סעיף 84א לחוק נועד לצמצם
באופן משמעותי את מספר המקרים של ליקוי שמיעה ובמיוחד טנטון יוכרו כפגיעה בעבודה, על-ידי קביעת תנאים
המצביעים על קשר סיבתי הדוק בין הליקויים לתנאי העבודה ועל אותנטיות התלונות בגין הטינטון. הלכה למעשה,
סעיף 84א לחוק שינה את "המשטר המשפטי" שנהג עובר לתיקון החוק על ידי קביעת תנאים מוקדמים, שבלעדיהם
לא יוכרו ליקוי שמיעה וטינטון מחשיפה לרעש, כפגיעה בעבודה.

12. בענייננו, קיימת, כאמור, הסכמה להחזרת עניינו של המערער לוועדה, כאשר המחלוקת היא בנוגע למועד תחולת
הנכות: האם הוועדה אינה יכולה לקבוע מועד תחולת הנכות מוקדם מיום 5.9.2006 (מועד הגשת התביעה הקודמת
שנדחתה; כטענת המשיב), או שמא מועד תחולת הנכות אינו יכול להיות מוקדם מחודש מרץ 2008 (שכן לפי כל
המסמכים הרפואיים עד לשנת 2008 לא סבל המערער מטנטון קבוע; ומשזהו המועד בו נדחתה תביעתו כטענת
המערער).

13. לטעמי, טענת המערער כי מועד תחולת הנכות אינו יכול להיות מוקדם מחודש מרץ 2008, שכן עד לשנת 2008 לא סבל מטנטון קבוע - הינה טענה רפואית שבסמכות הוועדה. לפיכך, הנמקת המערער בהקשר זה - חסרת שחר היא. יתר על כן, אין רלוונטיות (משפטית ורפואית) להקשר זה שבפנינו - למועד בו החליט פקיד התביעות לדחות (או להכיר) בתביעה. אנו עוסקים בתחולת הנכות (ולמצער, מועד הגשת התביעה). ועוד בהקשר זה - משהוועדה היא בעלת הסמכות לקבוע נכותו של המערער (ולא הרופא המייעץ לפקיד התביעות) ממילא - אין כל משמעות, להקשר דנא - למסקנות ד"ר ברמה. די אם אזכיר כי תאורטית (ומעבר להנמקות המשיב), יכול אף שמסמכי המערער אצל ד"ר הייטסם כלל לא הובאו בפני ד"ר ברמה. אלא, שעיקר הדברים הוא שהוועדה מציינת אסמכתאות רפואיות לקביעתה, הן בתלונות והן באבחנות, ובהתאם, קבעה נכותו ומועד תחילתה. בהקשר זה ראוי להזכיר עוד כי פקיד התביעות דחה התביעה בגין טנטון בגין העדר "פניות חוזרות ונשנות", כמתחייב מסעיף 84א(ב)(3). מסכימה אני עם עמדת המשיב כי אין הוועדה יכולה לקבוע מועד לתחולת הנכות מוקדם מיום הגשת התביעה הקודמת שנדחתה (5.9.2006). 14. לאור כל האמור - עניינו של המערער יוחזר לוועדה על מנת שתקבע את מועד תחילת הנכות, כאשר מועד תחולת הנכות לא יהיה מוקדם מיום 5.9.2006, כהסכמת המשיב. סוף דבר: 15. א. הערעור מתקבל בחלקו, כהסכמת המשיב. ב. עניינו של המערער יוחזר לוועדה לצורך קביעת מועד תחילת הנכות, עפ"י החומר הרפואי שבפניה ובשים לב לכך שלא ניתן לקבוע את מועד תחילת הנכות בגין הטינטון למועד הקודם למועד הגשת התביעה הקודמת, קרי 5.9.2006. ד. המערער ובא כוחו יהיו רשאים לטעון בפני הוועדה. ניתן היום, ז' אדר תשע"ג, (17 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.